

Свидѣтель“ е мѣсечно списание, цѣльта на което е да уна-
прѣдне практическата християнска религия.“

1886 година.

206. Балканъ, вѣстникъ за политика и литература. —
Тоя вѣстникъ е почнѣлъ да излиза въ Стара-Загора прѣзъ
мѣсець Ноемврий, единъ пѣтъ въ седмицата, излѣзли сж 5 броя,
подъ редакцията на А. Козаровъ, биографическитѣ бѣлѣжки за
когото се намиратъ при „Знание“ (гледай 1884 година).

„Малко е нашето провинциално вѣстниче, и не може да
има претенции на голѣми политически програми, да гони
високи идеали и да има обширни програми. Желанието и
ний да си кажемъ думата, въ тѣзи мѣчни врѣмена, — дума,
която ако принесе и хилядната частъ отъ ползата, която си
предполагаме да принесе, все ще бѣде кяръ и ще имаме поне
свѣдѣствата си чиста, че сме сторили туй, което сме можле, че
сме положили и ний поне нашия микроскопически трудець,
заедно съ трудътъ на всички, които работятъ надъ тѣжката
работа: запазването и укрѣпчаването на нашата независимостъ
въ днешнитѣ толкозь опасни времена; туй желание, казваме,
което е дългъ на всѣки гражданинъ, ни накара да си издигнемъ
и ний гласътъ, да искажемъ и ний нашето мнѣние и нашитѣ
възглѣдове.

„Силно наше намѣрение е, щото при разглеждане на
въпроситѣ, които сега тревожатъ обществото ни, да ся удържаме,
колкото е възможно, отъ грубитѣ, не деликатни изражения и
да свождаме, до колкото ни ся удаде, тѣзи въпроси къмъ глав-
нитѣ имъ принципи, които сж тѣхни общи знаменатели. Раз-
бира ся че чисти, принципи безъ хора, които да ги привеждатъ
въ дѣйствие, спорѣдъ както тѣ ги разбиратъ, е простъ абсурдъ,
за това и не е възможно по нѣкогажъ обсъжданieto на из-
вѣстни въпроси, безъ да ся обсъжда поведението, което извѣстни
личности сж държали спрямо рѣшението на тѣзи въпроси, и
слѣдователно безъ да ся порицаватъ или хвалятъ тѣзи личности,
споредъ както го изисква туй тѣхно поведение. Нъ ний сме
твърдо убѣдени, че всичко туй може да ся направи въ границитѣ